met Hoogachting van den Auteur.

EEN PAASCHGEZANG.

EEN PAASCHGEZANG.

DOOR

NICOLAAS BEETS.

HAARLEM,
ERVEN F. BOHN.
1845.

DE HEER IS OPGESTAAN.

De Heer is opgestaan! Dus jubelt Gods Gemeente,
En heft haar oogen van de graven, waar gebeente
En dierbare asch in rust van broedren, op tot Hem,
Die voor hen stierf en ziet hy leeft in eeuwigheden,
En, als hun heerlijk Hoofd en Koning aangebeden,
Hun stof doet wachten op Zijn stem.

De bittre beker is gedronken. 't Is geleden,
O Menschdom! wat uw schuld uw Heiland kost. Volstreden
De strijd met d'Overste der Wareld. 't Is volbracht,
Wat zondaars heiligt en rechtvaardigt in Gods oogen.
Verwinnaar, heeft hy in den dood het hoofd gebogen.
Wat rust hy op zijn kruishout zacht!

Het aardrijk heeft gedreund; steenrotsen zijn gespleten;
Des tempels voorhang scheurde in tweën; 't dood geweten
Kreeg, siddrend, leven, op den schok van Jesus dood;
De mond des heidens moest zich oopnen, heeft beleden,
Zijn hart met engelen en heilgen aangebeden,
Als zich die mond van Jesus sloot.

Nu gaat, en slaat de borst, te saam gevloeide scharen,
Van zijn vervolgers, zijn bespotters, moordenaren,
En smaders! Gaat, en keert aan deze plaats niet weêr.
Uw ure kwam; uw hart genoot haar; ze is verstreken.
Thands, waagt niet naar dit lijk een vinger uit te steken;
Uw voetwisch is geen voetwisch meer.

Alleen des krijgsmans speer doe 't dierbaar bloed nog vloeien,
Dat de aarde heiligt, die zijn droppelen besproeien,
En spare zijn gebeente in 't wonden van zijn zij'.
Doch, stelt zijn graf niet als zijn kruis by de overtrederen!
Hy liet zich tot den dood om onzent wil vernederen;
Maar zijn verneedring is voorby.

De Vader eert hem en verheerlijkt hem, na 't dragen
Van onze krankheên, onze smarten, onze plagen.
Hy deed geen onrecht, geen bedrog was in zijn mond.
Een eerzame uitvaart voegt den Heilgen. Vrienden moeten
Het lijnwaad windlen om doorboorde hand en voeten,
En 't hoofd, om hunnent wil verwond.

Een andre hof dan die der persing der olijven [1]
Ontfangt zijn lichaam, in de stille doodsverblijven,
Maar door geen' doode nog ontreinigd. 't Avondrood
Blinkt schoon in 't westen, en versmelt in 't bruine lover.
De Heer des sabbaths slaapt in 't graf den sabbath over.
Wel is de dag diens sabbaths groot!

1 Gethsemané.

Het krijgszwaard waakt by 't lijk. God zal het meer bevei-
[ligen.
't Zal zeker woonen in zijn hoede. Voor zijn Heiligen
Bestaat geen groeve der verderving. Als zijn geest
Het zwijgend rijk bezoekt der geesten die verbeiden,
Zoo is, ook daar, de ziel niet van haar God gescheiden [1];
Dat is zy slechts op 't kruis geweest.

Een andre nacht verbreidt haar sluier aan de transen
Des hemels; dun, en als doorschemerd van de glansen
Eens morgens, die ter nood zijn komende uur verbeidt;
Zacht waait de geurige aâm der morgenlandsche luchten
Den hof des Raadsheers door; het schepsel schort zijn zuch-
[ten [2],
En ademt met blijmoedigheid.

1 Hand. II. 26. 27. 1 Petr. III. 19. 2 Rom. VIII. 22.

De eerst dag genoemde dag, die, als hy't machtwoord hoorde:
DAAR ZY LICHT! aanlichtte, op het dondren van dien woorde,
  Is weêr te wachten uit den schoot der duisternis;
Wat is er van de nacht, gy wachters [1]! die zoo blijde
Den morgen uitroept, als door u, naar Hebrons zijde,
    Een straal van licht vernomen is?

Het schemert in den hof van Josef. Eensklaps siddert
De grond. Een Engel daalt, die als een bliksem schittert,
  De grotte nadert, — steen noch zegel sluit haar meer!
De krijgsliên vlieden voor dien heirknecht uit den hoogen.
De kalme morgen rijst aan de onbewolkte bogen, —
    Ja, *toen* begon 't te lichten, Heer!

1 Van den tempel.

Te lichten in den hof; te lichten over de aarde;
Te lichten voor de ziel, van wie uw arm vergaarde;
Te lichten over 't graf des doods met levensgloed;
Te lichten over 't Blad dat tuigde van uw smarten
En heerlijkheid die volgt; te lichten voor de harten,
Die gy gekocht hebt met uw bloed.

Treedt nader by dat licht, bedrukte Magdalenen!
Verklaart uw oogen, zoo beneveld door uw weenen.
Beschaamde Simons, komt! Uw licht is opgegaan!
Wat treurt en klaagt ge, als waar uw schoonste hoop vervlo-
[gen?
Gelooft, en vangt dit licht in uw verhelderde oogen;
De Heer is waarlijk opgestaan!

De Heer is opgestaan! Wat twijflen zijn getrouwen?
Wie eerst gelooft, zal eerst Gods heerlijkheid aanschouwen [1];
Meer dan Bethaniën bestraalt zy Josefs hof.
Rabbouni komt; hy draagt de teekens van uw zonden;
Maar, eer ge een vinger heft tot zijn genezen wonden,
Knielt voor uw Heer en God in 't stof!

Mijn Heiland! Welk een heil is uit uw graf geboren!
Uw zachte lippen doen dat woord van Vrede hooren;
Ja, vrede kocht ge, brengt, deelt ge uit, verzegelt gy;
Den vrede van de ziel, waarin ge uw licht doet stralen,
En 't nieuwe leven stort, waardoor ze uit de aardsche dalen
Ten hemel opstijgt aan uw zij'.

1 Joh. XI. 40.

Ten hemel opstijgt; ja, een nieuw, een ander leven
Begon voor u; op de aard, maar boven 't aardsch verheven;
Uw opstaan, Heer, is uw begonnen hemelvaart!
Zoo 't onze. Deedt ge ons uit der zonde graf verrijzen,
't Schijnt al wat in ons is ten hemel op te wijzen;
Raak ons niet aan, bezoedelde aard!

Ten hemel opstijgt, ja; reeds proeft zijn ziel het leven
Der heemlen, die, door u van Zonde en Dood ontheven,
In 't nieuw geschapen hart der heemlen vrede smaakt;
Zy trekt tot u omhoog; zy zucht u smachtend tegen;
En na wat louterens in 's levens donkre wegen,
Duldt gy dat ze u in 't licht genaakt.

O Lichaam dezes doods! van dag tot dag verdorven,
Wat deert me uw staag verval? Haast zijt gy *uit*-gestorven;
Uw vonnis is tot stof te keeren; keer tot stof!
My moeit niet op wat wind uw asch daarheneu zweve,
Zoo maar, van dag tot dag vernieuwd, mijn ziel Hem leve,
Die éens haar opneemt in zijn hof!

Wat zegge ik? - Gy ook voelt een roeping voor zijn hemelen.
Uw noodlot zal niet zijn in 't Niet terug te wemelen;
Ook uw herschepping, uw verheerlijking spoedt aan;
Zoo waarlijk als het bad des doopsels *u* besproeide,
Zoo waarlijk 't reddend bloed langs Jesus lichaam vloëide,
Zoo waarlijk Hy is opgestaan.

Zoo waarlijk als hy leeft, de Rots van mijn vertrouwen,
Zoo waarlijk zal ik uit mijn vleesch mijn God aanschouwen;
Zoo waarlijk, lichaam dezes doods! zult ge uit den dood
Verrijzen, en hem zien, die in u 't hart deed branden
Van 't woord des levens uit zijn mond; mijn ingewanden
Verlangen heftig in mijn schoot [1].

Wie ben ik, Heer, mijn God! die voor uw voeten kniele?
Wie ben ik, Heiland! wat 's mijn lichaam, wat mijn ziele,
Dat gy ze u aantrekt, begenadigt, leven geeft?
Wie, dan een zondaar, ja met enkel schuld beladen,
Dat zich mijn geest in die verwachtingen mag baden,
Mijn hoop in zulk een hemel zweeft.

1 Job. XIX. 25. 26. 27.

Wat mag ik tot uwe eer? - Gy 's hemels harpenaren!
Daalt op uw vleuglen; reikt me uw cithers, leent me uw
[snaren,
Of stemt de mijnen op den toon van de uwen! Wijst
My 't schoon geheim van uw verheven vingerdrukking,
Opdat de luistrende aard moog smelten van verrukking,
Wanneer mijn dank ten hemel rijst!

Of stijgt mijn wensch te steil; laat uit de hooge chooren,
Waarin ge uw liedren stemt, me een enklen nagalm hooren
Van hemelmelody, nabootsbaar voor mijn toon!
Geen andwoord! Alles zwijgt uit de onbereikbre verte.
Geen englen andwoord! Maar de Heer spreekt tot mijn herte:
Hebt gy my lief, o Jona-zoon!

Of ik u liefheb, Heer? Gesloten deuren springen
U open; kon mijn hart u weeren? Alle dingen
Zijn naakt en onbedekt voor uw alwetendheid!
Of ik u liefheb, Heer? Gy weet het. O Vermeerder
Die liefde! De uwe maak haar voller, zuivrer, teerder,
En duld' dat ik uw kudde weid'!

Uw kudde, Vredevorst! de schapen met de lammeren!
Bestier ze zachtkens, door dees heide veler jammeren!
Bescherm haar, sterke God! behoed haar voor 't geweld!
Tot waar zy 't ruischen hoor, het ruischen en het klateren
Des onuitputbren strooms van kristallijnen wateren [1],
Die uit den throon der eeuwen zwelt.

1 Op. XXII. 1.

De Heer is opgestaan! Dus jubelt Gods Gemeente,
En heft haar oogen van de graven, waar gebeente
En dierbare asch in rust van broedren, op tot Hem,
Die voor hen stierf en ziet hy leeft in eeuwigheden,
En, als hun heerlijk Hoofd en Koning aangebeden,
Hun stof doet wachten op Zijn stem.

Bij de Uitgevers dezes zijn van denzelfden Autheur gedrukt en alom te bekomen:

De Kruiswoorden. – Zeven Lijdens-Preêken . *f* 1.50

Rijmbijbel . . . . *f* 1.20

Kuser; een Verhaal, in Karton . . . . . . *f* 1.60

Guy de Vlaming, met gegraveerden Titel en Vignet, in Karton . . . . *f* 2.75

Gedichten, met eene Titelplaat, in Karton . *f* 3.60

Aan de Bruid van den Erfprins . . . . . *f* 0.15

Ada van Holland; een Gedicht; met Titelvignet en op Staal gegraveerde Plaat, in Karton . . . *f* 2.50

Jose; een Verhaal; *Tweede druk*, met gegraveerden Titel en Vignet . . . . *f* 1.80

Spreken. Iets ten voordeele van het Groningsche Instituut voor Doofstommen . . . . *f* 0.40

N. Anslijn Nz. Een woord aan allen, die den Braven Hendrik gelezen hebben . . . . *f* 0.25

Christelijke Lesjes voor Jonge Kinderen (opgesteld door N. Beets) . . . . *f* 0.15